

ZABAWY LOGOPEDYCZNE

Przedstawione poniżej pomysły na zabawy logopedyczne zaczerpnięte są z dziecięcych aktywności, które obserwuję na co dzień lub też narodziły się w toku przeprowadzanej terapii. Uczestnicy zajęć często brali udział w nazywaniu poszczególnych zadań. Oto efekt naszej współpracy:

„ *Wyrazowy wyścig* ”

Nauczyciel rozrzuca na stole karty obrazkowe i liczy do 10 .

W tym czasie uczestnicy muszą zebrać jak największą liczbę kart. Kiedy nauczyciel powie „ Stop” układają karty przed sobą i artykułują wylosowane słowa. Następnie układają z nimi zdania.

„ *Logopedyczne wieszanie prania* ”

Dzieci dostają karty obrazkowe i na ustalony sygnał muszą zawiesić jak największą ich ilość przy pomocy klamerek na rozwieszonym sznurku. Osoba, która wykona najszybciej zadanie jako pierwsza omawia, to co widzi na obrazku.

„ *Kostka* ”

Dzieci rzucają kostką i powtarzają tyle słów lub zdań ile oczek wyrzucają.

Inną formą wykorzystania kostki może być np. przygotowanie numerycznej listy zadań a uczestnicy rzucając kostką muszą wykonać to, które odpowiada danej cyfrze.

„ *Poduszkowy Twister* ”

Nauczyciel rozkłada na ziemi kolorowe poduszki animacyjne i podaje polecenie do wykonania np. postaw prawą nogę na niebieskiej poduszce a lewą na czerwonej i powtarzaj słowa, które usłyszysz.

„ *Czarodziejskie słowa* ”

Dzieci stoją w parach, jedno z nich klęczy naśladując nasionko, a drugie za pomocą wypowiedzianych słów sprawia, że nasionko kiełkuje i powoli rozkwita (podnosi się). Podczas zabawy należy pamiętać, iż tylko poprawnie wyartykułowane słowa mogą pomóc rozkwitnąć roślince;

„ *Logopedyczny ludzik* ”

Nauczyciel rozsypuje przed dziećmi klocki konstrukcyjne. Za każde prawidłowo wykonane polecenie np. artykulację głoski , wyrazu lub zdania uczestnik może wylosować jeden klocek,

z którego układa swojego ludzika . Na koniec zabawy prezentuje swoją postać.

„ Parzące słowa ”

Nauczyciel rozkłada na zabawkowej plastikowej patelni obrazki i wręcza dzieciom łypatki, którymi muszą je wyłowić tak, aby się nie „poparzyć”. Następnie starają się opisać pełnymi zdaniami , to co na nich widzą.

„ Posąg ”

Dzieci stojąc w parach wymawiają odpowiednie słowa, wyrażenia lub zdania i jeśli poprawnie to zrobią ich kolega zamienia się w posąg.

„ Ciepło – zimno ”

Dzieci szukają w sali ukrytych zagadek logopedycznych kierując się podpowiedziami „ciepło - zimno”.

„ Poduszkowe sylaby ”

Nauczyciel rozkłada na ziemi animacyjne poduszki , po których dzieci przechodzą i powtarzają na każdej z nich sylaby z ćwiczoną głoską.

„ Poduszkowy tron ”

Nauczyciel trzymając animacyjne poduszki informuje dzieci, iż po każdym prawidłowo wykonanym zadaniu logopedycznym otrzymają jedną z nich i będą mogły budować z nich tron. W zależności od ilości poprawnie wykonanych poleceń tyle poduszek do budowy tronu uczestnik zdobywa. Uwieńczeniem logopedycznych zmagania jest zajęcie zbudowanego przez dziecko tronu i ukoronowanie go wcześniej przygotowaną koroną.

„ Poduszkowa zabawa w chowanego ”

Nauczyciel rozkłada na ziemi różnokolorowe poduszki animacyjne i przydziela dzieciom określone kolory. Następnie prosi je, aby zamknęły oczy a on sam w tym czasie zmienia ułożenie poduszek i chowa pod nimi zagadki logopedyczne. Na ustalony sygnał prosi dzieci, aby spośród wielu rozłożonych na podłodze odnalazły tę, która została im przydzielona i wyjęły spod niej karteczkę. Kto najszybciej to zrobi i podniesie rękę jako pierwszy wykonuje zadanie.

„ Drzewo ”

Nauczyciel rozkłada drogę z animacyjnych poduszek na końcu, której stoi wielka zielona pufa. Mówi dzieciom, żeby wyobraziły sobie, że to nasze drzewo. Wspinamy się po nim czyli po „poduszkach”, żeby dojść do jego korony „zielonej pufy”. Aby jednak to zrobić każdy nasz krok to jedno logopedyczne zadanie do wykonania. Jeśli wykonamy je dobrze idziemy dalej jeśli źle wracamy na początek.

„ Obrazek z patyczków do liczenia ”

Nauczyciel układa na stole obrazek z patyczków do liczenia (domek, ludzik itp.) .Dzieci otrzymują patyczki i po każdym poprawnie wykonanym logopedycznym zadaniu kładą jeden z nich w taki sposób, aby po ułożeniu ich wszystkich odzwierciedlały jeden z ułożonych przez nauczyciela obrazków.

„ Logopedyczna podróż ”

Nauczyciel rozkłada na podłodze włóczkę , na której rozkłada kartki z logopedycznymi poleceniami. Dzieci stają na początku drogi i biorą włóczkę do ręki, zwijają ją i napotykają na zadania, które muszą wykonać. Jeśli nie będą poprawnie wykonane wracają na początek swojej logopedycznej podróży.

„ Słoneczne promienie ”

Na ziemi na dużym arkuszu szarego papieru nauczyciel maluje słońce i wpisuje tam imiona dzieci. Uczestnicy zabawy wypowiadając konkretne słowa lub zdania rysują od słoneczka promień, którego wzór sami wymyślają.

„ Logopedyczna półeczka ”

Dzieci malują szafę a w niej półeczki . Na każdej z nich muszą namalować przedmiot zaczynający się na określonej głosce.

„ Logopedyczna wieża ”

Nauczyciel przygotowuje pojemnik z klockami konstrukcyjnymi i ponumerowane karteczki z materiałem wyrazowym do powtórzenia. Dzieci losują karteczki i powtarzają wyrazy lub zdania na niej zapisane . Jeśli wykonają poprawnie zadanie mogą zabrać z pojemnika taką liczbę klocków jaki numer widnieje na wylosowanej kartce . Z posiadanych klocków budują wieżę , którą przekazują kolejnemu uczestnikowi gry a on kontynuuje rozpoczętą budowlę.

„Artykulacyjny pociąg”

Nauczyciel zamienia się w pociąg a dzieci są jego wagonikami, które naśladują ćwiczenia pokazywane przez nauczyciela.

Zabawa to rodzaj aktywności, która jest najbliższa dziecku w wieku przedszkolnym, dlatego warto ją wykorzystać w rozwijaniu umiejętności komunikacyjnych.

Kamila Okoń-Domańska